anul III no. 23 • lei 5 •
martie 1930 • bucureşti
geo bogza — victor brauner — gheorghe dinu — dan faur — virgil gheorghiu — marcel iancu — raul iulian — m. h maxy — moldov — saşa pană — stephan roll — ilarie voronca.

UNU

DIN „ZODIAC“

I

În frunte un stigmat, la dreapta echinocţiul,
Apleaca o balustrada de fulgere sarutul,
Şi viforul îngenunche pe un ceardac cu încrustari de fluer,
Dar cu mieii între masele, lupii se îndeparteaza de jarul cuvintelor.

Din umar o pasare revarsa prin tril limpezimea sîngelui,
Din deget izbucneşte în jedou curcubeul,
Din mormînt ploaia se desface ca o papadie legendara,
Şi într'o adiere de vînt trec oraşele Africei,
Ca foile calendarului ucis de o mişcare neprevazuta a pupilei,
Ca intîlnirea, în crepuscul, a salciilor cu portocala din sângele îndragostiţilor.

E sarbatoarea toamnei în dantelele cascadei,
E genunchiul care atinge ca un porumbel mingea valului,
E fluturarea vocii prin alun şi prin batista,
Cînd anotimpul calca pe dealuri cu coşurile de fructe,
Şi izvoarele fura oglinzile de sub pernele zapezilor frumoase,
Cînd vînatorul arunca braţara pocnetului în palma departarii,
Şi pe gherghetul înalţilor cedrii se urzeşte brocartul poemului,
Cu o torta de izbînda în inima pleznita ca harbuzul,
Cu platoşa muntelui peste umerii procesiunii.

Dar e fulgeratorul şi e apocalipsul,
Dar iedera crescuta ca vîntul în pleoapa
Şi zidul unei amintiri e gaurit de scorpii
Chiotul creşte prin coamele sirepilor cu bice de luceferi,
Şi rasaritul linge pereţii ocnelor în sare,

E timpla ce razbate cu limbile de flacari,
E guşterul de-arama pe braţul din fîntîna,
Şi visul cade'n fildeş ca un pieptene zvîrlit de cosînzeana,
Şi solitudinea se împleteşte cu şuerul în trestii,
Ca o chivara cerul pe ochiul de cenuşa.

Obrazul furtunei în strigatul sterp al zebrei,
Pădurile prin sticla se aburesc, se umfla,
Depe coloana minţii, o acvila-şi ia zborul,
Şi-un pas prin asteptare trece ca un zigzag de frunze,
Un şoim al presimţirii se-arunca între vrabiile vorbelor
Lâncede; clopotul se desface din ris şi din feriga
În aşteptari pe culme cu capitan şi armura;
În destramari prin lupte cu flintele de stele,
În uitarea de-o clipă prin florile undelor,
În aiurarea venita din amurgurile cîntecului,
De-apururi frînt în lanţuri şi întors de pretutindeni.

II

Prin frumuseţea carnii şi transparenţa ploii,
Arcuşul trece'n taur se-atinge de luceafar,
Visul plapînd ia forma zapezilor din zboruri,
Sîngele e în vine, ca lampile din salină.

Dar buza ca un sigiliu de bronz la miazanoapte,
Dar sarutul ca un cavaler profilat în armura,
Şi fruntea e o amfora cu o cenuşe de amintire impalpabila,
Şi frunzele sunt fluturii verzi adormiţi în cuv'nte.

Mâna intra'n repaos ca 'ntr'un han calatorul,
Oraşele care trec cu palmieri mari prin respiraţie,
Şi norii, ca mobilele de stejar la o ora incerta,
Apleaca peste destin ochiul, ca pe oblîncul şeii.

Voi, armasarii fugar ţi pe o panoplie de bruma,
Şi voi zmintiţi cu suliţi şi caşti în saptamîna,
Coloana vertebrala suspenda ca un trapez minutul,
Spasmul vine la urma ca tava cu dulceaţa
La 'ntoarcerea 'n gradina batrîneasca şi cu racoarea din trecut.
Cu liniştea ca viţa salbateca pe streaşina şi prispa,
Cu dulaul care-ţi pune ca o moneda în palma nasul rece,
Şi cântecul se rupe'n doua spre luna ca refluxul.

Goneşte cu bolovani în deşerturi vitele şi setea,
Îmbraţişarea aduce un maldar de lemne noe,
Şi focul trozneşte 'n plita cereştei reculegeri,
Cînd elanul se imprima în arbore şi 'n slova,

Cînd membrele se'nnoada sub simţuri ca odgoane,
Cînd ancorele inimi în funduri de trup ţintuie veşnicia,
Cînd cascadele nopţii sar pe pietrele albe ale frunţii,
D'n măduva şi linişti iubirea ia fiinţa.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII REGELE FERDINAND I CLUJ

MARGITT ŞI VICTOR

Cunosc o colivie de mîngîieri prizoniere, cu pasarile pe dinafara, mîinile şi sîngele în trestii prin raţele salbatece se bucla cald. Dar ce vietate fluida-ţi strecoara şi-ţi sfîşie în gîtlej ogiinda intr'o reverenţa spre glasul subteran al carnii? Calatorie sub baldachinii de piatra a fîntînilor, salcie de spuma a cascadelor, cînd bucuria gîlgîie, ridici în amintire gradinile fara depaşire, spre odaile de parfum, spre jeţurile leganate în reverii. Terasa se umple de îngeri, veniţi toţi cu un bici de raze în mîini, sa deslînţuie o grindina de petale, o trecere prin inimi îmbulzita.

In noaptea aceasta servitorii, cu urechea crescuta ca o floare veninoasa la uşile odailor, au evadat din castele, furînd torţele, candelabrele, ruginind zavoarele cu un dispreţ verde, gîtuind cîinii stufoşi şi suavi ca mimozele. In crepuscule unde ca o lumina uitata de zibelina umbrelor, ai ramas singura sà iluminezi şi cavalerul, cu sarutul eroic în şold, sa pazeasca mocnirea ta profunda sub pleoape.

Auzi în grajduri nerabdarea şi crupa lucind ca sabii a cailor, sfiramînd în copite ceştile orzului de porţelan. Visez ca o dîra de fildeş trupul tau rapit într'un galop prin poenele gîndului, fereastra rupta în oblînc şi departe zorii pieptanaţi de coline şi tot mai mica şi mai pierduta într'un grăunte negru departarea noastra.

Peregrinarea prin pîazele de nisip, printre genunchii fara destinaţie a scoicilor, hai sa dam brînci munţilor de ghiaţa, într'o pîlnie albastra de myosotis, când gerul sfîrîma cu o potcoavă de cristal florile din surîsul amazoanei.

Distilata în cuvintele ovale ale iubirii, te reîntorci într'o lume fara pondera, în care te plaseaza emoţia launtrica a carnii, revelaţia imanenta a iubirii. O goarna se umple de aer şi aerul se umple de alama. O aquila se ascute în înalţimi şi înalţimea poarta steme. Dar ce aiurare a degetelor în parul pieptinat de stele, a subţiorilor buclate de unde, zgirie pe un perete de aer etern, un contur în care sufletul încape subţire, ca printr'un flaut şi se depaşeşte? Departe de prapastii, departe de cascade, într'un vis sfîşiat, copita oricarui cerb, sgîrie cu un deget de d-zeu, aplecat sà-i gadile gîtlejul sa-i descuie un nasture al sîngelui, care picurînd pomii vor deveni roşii ca incendiile vechilor razboaie.

Scutura în dansul apropierii, zurgalaii de licurici, rasunînd besnele anterioare luminii, sfîşiind garderoba umbrelor, calvacada medievala cu pletele salcîilor în vînt, lucind în bucle de sînge. Un vestiar de cositor te desbraca într'o baie de oglinda, de unde capul tau împarte o aureola ca o catuşa pentru mîinile roze şi prosternate prin umbra trecerii tale ca o lebada de abanos.

Iata viaţa noastra contopita într'un coridor egal, stingi sunetele printre vîrste şi te apropii de o eternitate trecuta, în mîna cu o eternitate ca o floare. Caut barca fara ţarmuri sub pleoapa ta şi un ţinut fara privire chinuie un suflet disparut ca un paun de epave, în noapte un fluviu zinganind din peştii grei de tuci se opreşte înaintea ta.

stephan **roll**

Pletele se revarsa ca fluviile pe ţara.
O patima mîngîie braţul îl frînge, sau îl muşca.
Ochiul recunoaşte în azur pacatul şi lumina.

Dar degetele sgîrie cînd vor sa mîngîie,
Şi glasul în cer sa cînte ca o frunza între dinţi şuera în venin
ca un şarpe.

O urzica pune în privire babele ei paroase,
Ura ca un paianjen aranca sîrmele ghimpate
Şi cîlcîiul sparge'n ţarina tîmpla, ca un lucer cazut din carul cu
fîn al crepusculului.

Sîngele ţipa'n temniţi şi cere 'ngaduinţa,
Azima lacrimei se umfla într'un cuptor de geamat,
Dar unde-atingi o clapa se rupe carnea unei rani,
Şi unde ai voi dantele se învrajmaşesc fierastraie.
Genunchiul cauta lespedea, cauta pocainţa,
Şi-ţi ceri în poem iertare stelelor şi iubitei.

ilarie **voronca**

Din „Steaua inimii"

SEMN ADUS

O mîna în priviri coase flori
lumina se îndoaie sub zborul de marmora din albatroşi
printre alte pasari aerul e rar ca zabrelele
şi steaua cade din ochiu în ochiu
una singura ca un arcuş într'o seara fara viori.

Peşti ovali pe lespezi un soiz va chinuie în lana
cerbii cînd trec unul prin celalalt violeţi în vitralii
în tacerea putreda un coridor mai sîîşie un pas
domniţele cari ascund în întuneric cuţite şi glastrele
se întorc cu degetele sîngerînde de muzici

In fulgere pomi rasuciţi prin oglinzi
primavara deslanţuind gradinile cînd o sabie de zahar
piaptana sub pamînt ca pajii radacinile

Somn ratacit prin carnea alba în rotogoale
leii es dupa alimente
dar zebrele sunt prudente
ca ori ce fel de animale

LUMINĂ INCHISĂ

Spre terasele de vise paşii sunt pasari mai albastre
desfa din alge parul spre un veac trecut în flacari
cînd umerii se rod în profilul dintre glastre
şi cu braţele legate noaptea se sfîşie în pumnale de jaratec

Schelet întreţăiat de lumini şi încarnat de albe besne
înguste printre crini priveşte aleile de sînge
drum desfacut în cozi de pauni, cîmpii scurse în glesne
cînd într'o scoica strîns oceanul cît o lacrimă plînge;

Femei tremurînd de un murmur ca o mireasmă într'o iarba
în acuarii cînd auzi clinchete din petalele de peşti
rotunda în castele noaptea prin grilaje ca o zebra
din coama careia fragedă de astre te resfrîngi ca sa descreşti

LENTILA

In orbita orologiilor cîte nopţi cu parul de taianţa
felinare cu bale de lumina, cu capete de poeţi
cine va smulge din tenebre ferestrele cu bonete de lampi
cine va salva nisipul din mugetul marii

O vermina de drumari îşi ascute roţile în calcîi
sfîrţîie cireada în ferestraele de iarba
e sîngele rotund în femei, asasini cu regi în gînd
zi după zi putrezim la uşile veşniciei

stephan **roll.**

COLIVIA DIN CERNEALĂ

Un panopticum de maşti febrile se mistuie la începutul serii şi încep din subţiorile vegetale ale arborilor să se deschidă porţile de sînge din vise. In umbrele haotice se boltiră vîntul felinarelor, tot mai rare în întunericul, în care, [illegible] încep să putrezească, din lucrurile neatinse. Oraşul [illegible], sub o cupolă de aier, [illegible] în bordee şi'n arhitecturile monumentele, pietonii cari l'au [illegible] în orele de lumină, cu o inutilă [illegible].

Sub ferestrele ferecate [illegible] în flori, destinul adolescenţii acelaş, trece pe o frunte în care vîntul adie ca'n [illegible]. Siluete transparente de o vîrstă imprecisă, matahalele de umbră în urma voastră sunt cu mult mai barbare, pe scara spirală [illegible], pe care vă veţi răsuci, spre o contopire tot mai [illegible]. Palatul de calcar [illegible] din genunchi [illegible] [illegible] într'o [illegible] tot mai sufocantă, în [illegible] dintre cele două [illegible] şi intermitente [illegible].

[illegible]

Un personaj apare de după [illegible], [illegible] armia, [illegible] în urma haitele nopţii [illegible] o privire spre tine. [illegible] un heleşteu de [illegible] o otravă necunoscută [illegible] o morfolegi [illegible] pe o [illegible] veche. O escaladare peste [illegible] stingerită de [illegible] de stele, porţi cu risul aruncat ca un laţ printr'[illegible] o [illegible] peste umăr cu [illegible] strîns, în care ai închis tot [illegible] prin insomniile [illegible] de planete, cu care cauţi o fereastră [illegible] s'o apuci ca pe un gît de lebădă; o fereastră [illegible] într'o [illegible] a cleoapei. Vă observ viaţa voastră în pătraţele precise, mîinile voastre curate şi nearse de acidul nici unei neliniştl, peste creştetul turtit de o pălărie gravă de tuci, de o barbă fără greş, de cosmetic. Sub paşii legănaţi prin parcurile de parfum e o viaţă narcotică şi lentă cu ţărmuri de jad, între cari parcurgi cu fruntea aplecată pe cer ca pe nişte gratii. In noroi ciripeşte argintul unui [illegible] de săbii răpuse de nevinovăţia florilor, de gîtul transparent al aierului. Iată în schimb într'o lacrimă ca într'un vitraliu de opal, regii tăiaţi de flăcări, caii măcelăriţi de raze. Colonade ve-

marcel iancu

[illegible] terasa [illegible] pînă [illegible] accumucată, rochiilor bal[illegible] lahrilor, brasoava de insolenţa [illegible] [illegible]. Unui înger al [illegible] în curg'n palmele de fontă ochi de safir pentru un trecător acoperit de praful unui continent [illegible] în nici o hartă, în nici o [illegible]. Un clopot [illegible] din golul lui, păsările devorate de aşteptări, [illegible] pierdute în neant ca vulturii orbi, şi ale căror [illegible] genunchii tîrîţi spre o auroră, unde sunt, unde sunt [illegible] voastre în nebunie ca o scară fără trepte; bărbile putrede de raze, oasele moi ca buclele ale octogenarilor, aceşti [illegible] ai vieţii? Unde sunt grădinile nocturnate ca flacoanele de parfum pe covoarele minţii? Femei, dacă n'ar fi fost mersul vostru, umerii voştrii, toate elementele ar fi fost dreptunghiulare, fluviile de piatră ar fi putrezit în [illegible]. Rupe în dinţi frînghiile de argint, gîtlejul amar de fum, zi îndoită de ploaie, o cupă în vin negru trece din mînă în mînă, printre conspiratori ca un pumnal de struguri, zi fără gratii ca o închisoare a libertaţii.

gheorghe **dinu**

CONCERT

Violate sub poclit optic
In plimbări familiar
Atingeţi cu fald panoptic
Edenul furuncular.
Sub damnate epiderme
A lucit extaz ecsem ;
Constelaţie de sperme
Filă în tacturi de poem.
Mă sug fantomatici plezi
Pescari gemeni cu voevozi
Coardă 'ntinzi plecînd femeie
Ombilicul pe lactee.
Săltaţi rond la ţărmuri plonul
Subsemnat vă fur pe mare
Corsar cu pavilionul
Ridicat ca o mirare.
În piscine spălaţi fructe
Noui crescute unui soţ
Eu lunec pe apeducte
Şi vă sar pe umeri hoţ.

virgil **gheorghiu**

LINII FRÎNTE

Mr. PERLIMPINPIN

e în definitiv un om, cu toate că se înmulţeşte pretutindeni cu 3.

Călăreşte pe o şea de piele, chiar dacă merge pe jos.

Mulţamit de buna lui stare, vrea să-şi suie scroafa în copacii urbei

Face exerciţii periodice pe spinarea scroafei.

Galoşii fiind părinţii prezervativului, regretă lipsa descendenţilor impermeabilului.

Senil, colecţionează zulufi şi straturi de zarzavat, pe cari le ţine într'o cameră obscură spre a nu lumina gîndurile soţiei sale, Muţunichy.

MUŢUNÎCHY

e soţia sa legală şi legată ca un pandantiv de gîtul scroafei.

Singura ei ocupaţie e să afle misterul camerei obscure şi rostul scării din visul lui Iacob.

YGGERKE

e un tip orizontal şi lunguieţ ca un pepene.

Crescut de lujerul unui castravete, a rămas pînă la majorat într'o sticlă de sifon, ca reclamă pentru bodega zarzavagiilor.

Un accident periculos l'a salvat din captivitatea umedă şi continuă să existe contra voinţei sale.

Toamna îşi numără anii şi regretă dispariţia reclamelor din vitrinele bodegilor umede mestecînd „chewing-gum-ul zilelor de glorie.

Işi prevede sfîrşitul în stomacul unui client, alături de o fleică.

moldov.

N. A. Imi rezerv dreptul de a reproduce viitoarele efecte ale eroului Perlimpinpin.

m.

MARGITT, ASCULTĂ

acest basm ca un toast al crizantemelor. Din ţara unde criza temele sînt o şosea ce se rostogoleşte din inima domniţei sup ca o algă de catifea, din ochii ei de tuş, din glasul ei furat d cristalul cupelor de voioşie spre o primăvară de ghiocei, sp un răsărit ce nu se găseşte în atlasul nici unei geografii. Zefi în haină de sărbătoare se ascunde în fiecare cută a aierului cu degete de puf o mîngîie, o adoarme. Ca o hîrtie sugati sufletul i se îmbibă de dragostea pe care enoriaşii secolului aduc în caseta fiecărui cuvînt şi în irizarea fiecărei priviri.

Dar cuvintele sînt mai scurte decît gîndurile şi visele m frumoase decît cărţile poştale ilustrate. Privighetorile s'au luat întrecere şi au cerut-o arbitra acestui match. In munţi isvo rele cu apa pură şi cu imaginea de copii nevinovaţi a gazele în unda s'au certat cu diamantele şi au luat arbitru sufletul pri cipesei. Dar cerul e mai albastru peste nisipul străzilor de au şi domniţa a păstrat cîntecul şi sufletul şi le-a dus, într'un corn de abanos, prinţului blond cu părul de mătasă toarsă din mier albinelor. Şi o uşă secretă s'a deschis spre un alt orizont cu b chete de frişcă într'un arc de triumf întru eternitate. Apoi ţa lor era o ghirlandă unde clipele şi săruturile erau gemene. De supra capetelor porumbei de zăpadă duceau prinse în inele aur la picior ştafete cu ordine de sărbătoare şi cînd se întîlni în azur îşi ciuguleau ciocurile ca un consemn al voiei bune. orgile nevăzutului cîntau şi ecourile culegeau în cupe de tu roze cristale de hidromel.

De-atunci o foarfecă nevăzută taie zilnic fâşii de cer şi mîna magică le împleteşte serpentine printre arbori, printre gete. Copiii se joacă cu palmele cauş să primească ploaia confetti. Bufoni se tăvălesc într'un noroi de stele ca să-şi sub lizeze picioarele întoarse înăuntru şi numai pajul-copil deschi pe rînd uşile reveriei ca o carte, pentru trecerea domniţei ca trena de primăveri spre un echinox etern de iubire.

Mulţimea aprinde lampioane veneţiene în piept. Cu o maram de încîntări, mîna de creangă înflorită a providenţei le mîng obrajii de copil şi în degete le pune inelele unui lanţ de plati şi azur, parafă.

Priveşte, Margitt, din borangic luna ţese rochie de mireas. Basmul se împleteşte din liane fără început şi fără sfârşit. Mîin spre răsărit privighetorile vor certa mixandrele că au întîrziat manifestaţia de lacrimi cînd se vor desface din terasa secolul ca dintr'un arpegiu două note şi vor porni precum două picăt de hidrargir ce s'au contopit pe aceiaşi clapă. Şi în această r gată nimeni nu va deosebi care a fost la stînga care la dreap

O fantoşă din paiete miraculoasă patinează pe sineala d manejul orizontului. Din cer, morile olandeze au coborît un pămîntul li era mai aproape şi acum liniştite îşi ascund dec teul după evantaie. S'au spart fiolele de ozon pentru oranjada toate zilele iar un optician potriveşte lentilele cît meiul pent panorama din opium şi glicine. Orchestra nereidelor aşteaptă semnal şi ocarinele vor trezi peluza.

Şi basmul *continuă* pe-acelaş gherghef feeric pentrucă pr toplasma lui are picioarele prinse în eşarfa din stelele caii lacte şi eterne.

. . . .

Margitt, dormi ?

saşa **pană**

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Domniţa care s'a culcat cu cîini.

....au-delà du pays
vénéneux de mon très saint délire.

CLAUDE SERNET

Coapselor albe, le lunecau nedumeriri
şi inima, căuta lacrimi noi
virginului plâns. serafic şuvoi
cînd vîrsta prin sînge-i trecuse svîcniri.

Vedea altfel rostul buzelor; nebunesc •
peste trupu-i svîrcolindu-se despuiat în urmă
păşteau poftele toate, ca o turmă
vai !.. nu era nimeni ciobanul regesc.

Aşa îşi trecù noaptea, între vis şi pulpe
ţîţele de mătase, îi ţipau în mîini
le-ar fi vrut supte de haita de cîini
şi ea - ah !. hm - să fie-n botul lor, o leşinată vulpe.

Cum goală se freacă de recii pereţi
părul lung, despletit ca o chemare
îi mută pădurea cu lupi în spinare
şi-i plimbă prin sînge un gust de scaeţi.

Dimineaţa; n-a adus chinului deslegare
palid porni coaptă domniţă
sădească-şi în pîntec, o primă mlădiţa,
pentru aceasta — bun era fiecare.

geo **bogza**

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Interior stilizat

Noaptea sfîrşia ca un lemn în cămin.

Harpele întunericului, năvod pentru statuele de fildeş din salonul amintirilor, se topiau sub cenuşa de aur a vocilor din lună.

Anii, aceşti nasturi căzuţi dela haina timpului, se îngroapă în carnea de umbre.

Oglinda viitorului, ochiul dinăuntru, a sfredelit cu un rubin cărbunele: urme din moartea galbenă a osului, schelelul e al tău şi nu vei trece gardul infinitului.

Halatul de abanos, liniştea a sinucigaşului, îţi va rămîne în pipăit şi în dorinţă.

Se năruie pereţii aierului, planetele sună zimţii, descătuşaţi de echilibru, vinele globului înroşesc haosul.

Pe lacul cerului, îndepărtată, pluteşte nufăr, fantezia de sînge a gurii tale.

Degetele albastre ale privirii îmi mîngîie obrazul sufletului.

Da. Şi în piruetele de fum, gura de cretă a nopţii abureşte geamul visului.

raul **iulian**

mh. **maxy**

eu si iele

CINA CEA DE TAINĂ

Cina cea de taină a fost un joc,
ca un vînt curios cu steluțe de soc,
de pe o cracă cu ferestre de soare
și ziduri vătuite și chiciurate de polipi,
în care tușește și scuipă puroi,
ingerul fără aripi
și fără sex
și cu tamoare...

Și a fost un sărut ce trebuia să fie smerit
pe pleoapele moi,
în dosul draperiilor vinete ce au storcoșit
amurgurile de zinc în adolescenții goi
și umbra nistagmică a ultimei veverițe de rîs nesilit,
de pe pămîntul tîmplelor
pe sprînceana descompunerii în toi
A fost un sărut de monade!...

Deundeva, poate din grajdurile de cristal,
armăsarii cu rîsul vieții eterne în nări
nechezau, înmugurind vegetal;
un vînt curios cu steluțe de soc
pentru cina cea de îngenunchiere
și joc...

Monadele plîng și înving
pe un oarecare ring
toxinele trapeşti prin fagocitoză...

— Doamnă treponema pallidum
avem zece clape la pian
ca zece solzi de pești lăcrimați în sidef;
nu suntem cocote masculine,
dar ne-am dat cu parfum
și vă rugăm să ne spuneți dacă cumva... nu miroase bine
ca să știm să ne desbrăcăm,
dacă nu vă convine!..

— Și acum,
fiindcă mirosim natural
și nu a parfum,
cum nu vă convine,
vă poftim să ne mîncați cu poftă dublă, bine
dar nu vă permitem să ne ciupiți ochii
unsuroși de măsline.
decât cu lingurițe de coadă de amurg
și cu scobitori de argint
preferabili sunt plopii în „delirum tremens"
ce se zic vulgar: tremurători.

— V'am mai rugă
ca smalțul ochilor ce se scurg
să-l păstrați în risipa șiragului dumneavoastră
de rîs răvășit în palme aspre de dușumea
și pe pleoape de fereastră,
ca o cale a laptelui nouă....
— Clapele pianului să le înfiorați
și sirenele de sidef ale melodiei
să le lingeți și să le flagelați
cu limba mîinii învăpăiată de amurg,
și să cântați:
— Simfonia adolescenților condamnați. —

Ingerul fără aripi și fără sex
cînd vrea,
cu maxilarele de silex,
e un monstru ambulator în pseudopozi.

Umărul rîsului scobit e
O corabie de matrozi
morți de scorbut,
cu burțile supte și mațele scoase pe gură
într'o noapte cu furtună despletită
în pumni repeziți și vînjoși de beznă și sgură

Monadele absorb sîngele clorofilei vegetale
sub ochi
de tifon transparent apretat
pentru dedeochi

— Sunteți 12 la cină?
Pregătiți și închipuiți atunci pe brînci
masa de descompunere și ruină
de umbra mare și violentă lumină.
— Cine dă pîinile mușchilor fesieri
mai visează ce nu a visat alaltăieri:
întîmplarea cu tulumba de pompieri"...
— Cine dă sprîncenele pieptului răvășit
nu mai moare dacă a mai murit
și azi și eri
și alaltăieri
în somn;
și sboară d'andăratelea, dacă a mai sburat
cu aripi albe emailate,
cu tăblii uniforme de pat
de spital...

— Numai 12 sprîncene pentru costițe la grătar
și 2 kilograme jumătate de creieri, strict cîntărite
cine ne oferă?
— Și o gură senzuală ca un caic roșu
și o crupă sănătoasă ca un spate boltit de galeră,
forjată și 'mpletită rafinat în cea mai ideală emisferă
cine ne oferă?
— Dumneavoastră nu dați, dumneavoastră nu luați?
Creierii doar trebuie mîncați
proaspeți, cu sos de picioare,
cît mai este răcoare
și cît mai sunt sfinți..

— Ochii dumneavoastră, serenisime, sunt putreziți
sau poate vreți să faceți puțin pe... Iisus?
— Noi n'avem nimic de spus
dar... parole d'honneur nu vă prinde
barba de țap leșinat,
pe o figură doamne! așa de plină.
— Aha! dumneavoastră mucenici doriți
o dănțuitoare de tuci
ca să se crăcăneze bine
și să puteți iubi la răscruci!...
O puteți găsi domnul meu printre cuiere gheboase de craci
periind zănatic fracurile Morții
— Ce caută la răscruci?!
— Dacă și asta domnul meu mucenic, mai e întrebare!
— Puteți bănui că nu merge la plimbare!...

Sumete creierii de gușter din pelea de nuci crude
le numără circonvulutiile gelatinoase și crude
și le face dulceață...

— Vă rog greață..
Nu e pusă de loc pe menu,
așa că o să vă flagelați departe de aici
cu clești de celuloid din fălci de furnici
și cu măturici din bărbi de urzici
sau cu dănțuitoarea de tuci

— Dumneavoastră nu dați, dumneavoastră nu luați?
— Costițe, vinuri lesbiene din viile noastre și cîrnați
— Dumneavoastră nu luați, dumneavoastră nu dați?

dan **faur**

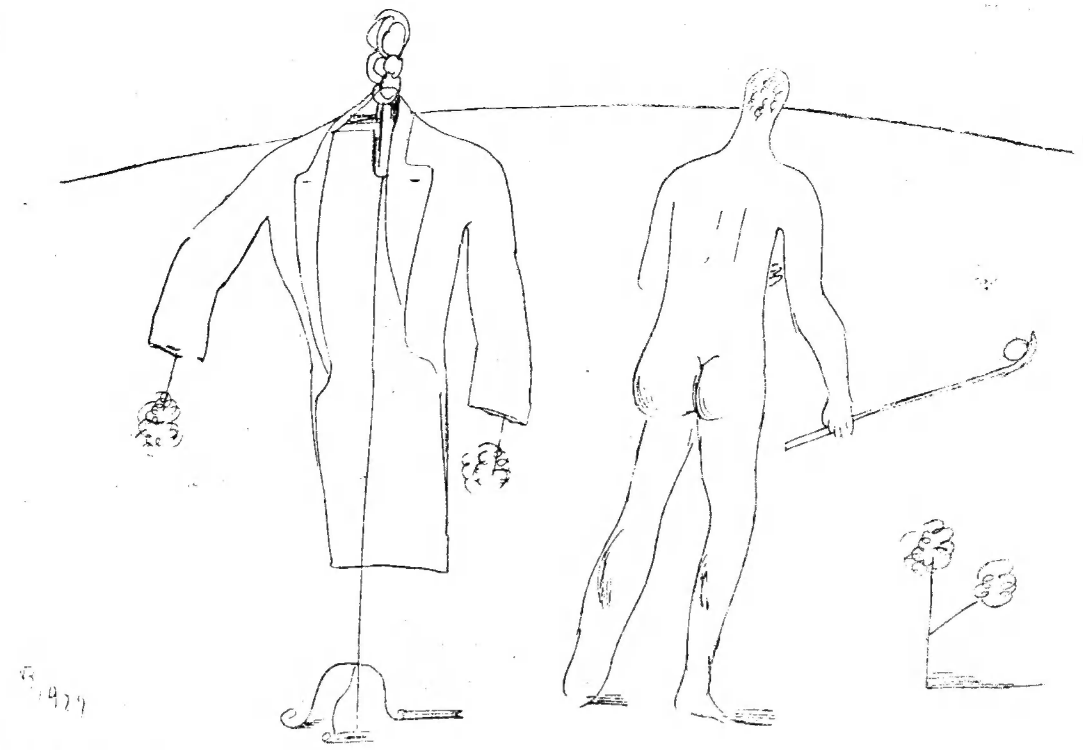

victor **brauner**

totuşi primăvara

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A DOUA LUMINĂ

GEO BOGZA

Acea hora de panglici în prietenie, trecînd prin ochiul verde şi aerian al lui Fundoianu, în convorbirile îndelungi despre poem, cu o înţelegere peste oră — când vor putea fi ele rezumate ? odihnita în certitudinea glasului cunoscut al lui Roll, trebuia în popasul dela douăzeci şi cinci de ani sa mă duca pîna în inima ta, prietene Geo, să-mi deschidă cu intrarea într'o odaie care nu te-ar putea conţine, o perspectiva de oglinzi succesive cu jocul imaginilor fugarindu-se ca nişte cercari în vuet de spume, pîna în clatinarea peste heleştaie a stelelor şi a minţii. Din timp în timp, sîngele tău ca un copac masiv cu sertarele pline de sucuri şi de ecouri lasă să cada pe fruntea şi pe palmele mele acele epistolare frunze de evocări şi de extaze, sub coaja de aluna a fiecarui cuvînt, amintirea şi bucuria cunoaşterii fiind gemene. Te-am ştiut între coline de fum şi sonde de petrol, cu silueta neastîmparată, puţin tristă, alungînd în cenuşa şi în crepuscul o haita de gînduri ude, şi-am înţeles geografica molipsire, prin degetele tale un petrol mai sufletesc decît o tînguire, continîndu-se în zvîcnire şi în ţîrîna. „Jurnal de Sex" care la microscopul maritor al atenţiei şi al elanului comun mi-a revelat conduita şi eşarfa de poet, nu mi-a deschis decît una din ferestrele de rascolire şi de nelinişti lamurite mai tîrziu de-abia, într'o răsuflare şi deplasare confuză peste turmele de ţipete şi de nouri. M'am gîndit deseori la atingerea cu o mînă devenită materială, a unei hărţi pe care oraşe cu numele magice, izbutesc la o rostire numai, o călătorie şi o evocare nelimitate. Ca o antenă de melc degetul simte literile Veneţiei, şi iată-te între gondole cu lumină lichidă, vaporul mic şi cu turişti franceji, oscilează la clătinarea vîntului prea tare, şi pe străzile strîmte strălucesc bijuteriile de sticlă din voci şi din vitrine. Sau iată, ochiul trece prin Şangai, sau prin Alaska, ochiul chiamă la o lunecare numai liniile cutarui promontoriu, pagodele acestui oraş indian. Alegi de pe cartonul cu irizarile albastre ale fluviilor, cercul dublu şi roş al unei capitale, şi pe creier un film documentar se deruleaza. Ridici fruntea impalpabila pînă la cupa de culori a terestrei sfere, şi privelişti te-au acoperit de-avalma ca sa urmeze brusca, oprirea pe o terasă.

Dar viziunea rămîne aceiaşi, cînd în locul cartierului geografic, s'a substituit un desen, cu fiorduri şi cetăţi, al prieteniei. Ating cu degetul numele tău Sernet sau pe al tău Fundoianu sau pe al tău Roll. La fiecare o revenire cu un şipot unde niciodată nu mă voi opri de-ajuns — şi un cîntec s'a trezit între maldarele de fîn, o pînză se ridică depe auzul în creştere. Azi e calatoria mea alături de tine Bogza şi fiinţa ta pe care aerul o poarta deasupra lui cum muntencile duc deasupra capului o cofiţă cu zmeură, îmi arata peisagiul zdrenţuros în frumuseţe, podgoriile mînjite de păcură, înlănţuirea printre sonde a unui cuplu de dragoste ca o marturie a suferinţei, sau purtarea pe umeri a unei fete tinere „pentru a fi culcată pe sub pamânt, frumos, ca într'un poem al lui Fundoianu". Desigur ceeace va rămâne pe ţarmul călătoriei ultime va fi emoţia, aceasta, fara justificare şi fara noimă, ca ţipătul unui cocoş salbatec prin pocnetul de armă şi prin amurg. Alături de ea o serie de contingenţe care oricum n'ar putea avea aceeaş întâietate. Sensibilitatea nouă a găsit în Geo Bogza un instrument de adîncă vibrare, o vizuine sălbateca se va desprinde din durerea şi violenţa lui. Dar eu cu caii în spume, îmi trec rădvanul peste o cascadă de pietre alerg dela Buştenari la Poiana Ţapului şi adorm cu Prahova ca o păpuşă în braţe.

ilarie **voronca**

V E S T I A R

BIBLIOGRAFIE FRAGMENTE NOTE

STUDIO
MAXY
CREAȚIUNI
PENTRU
INTERIORUL
VOSTRU.
CALEA VICTORIEI 77
TEL. 338.70

AU APĂRUT:

PHANSTIEL: Amèdeo Modigliani.

CHIRICO: Hebdomaderos.

GÊRARD DE NERVAL: Les illuminés.

RIMBAUD LE VOYOU sera le livre de notre ami *Benjamin Fondane.* Chez Sans Pareil.

CAHIERS d'ART. Direction: Zérvos.

VOR APARE:

în editura „Cultura Națională":

PRIVELIȘTI de B. Fundoianu, cu un portret de Brâncuși.

ȘTIINȚE NATURALE de I. G. Costin, cu desene de Marcel Iancu.

în editura „Unu":

ZODIAC de Ilarie Voronca.

A DOUA LUMINĂ de Ilarie Voronca.

MOARTEA VIE A ELEONOREI de Stephan Roll.

STEAUA INIMEI de Stephan Roll

SCURT CIRCUIT de Stephan Roll.

PICTOPOIEZII de Ilarie Voronca și Victor Brauner.

DIAGRAME de Sașa Pană.

ECHINOX ARBITRAR de Sașa Pană.

LINII FRÎNTE de Moldov.

Zețarii trăiesc imaginea lumii virtuală reflectată în oglindă.

Între viziunea lumii și prezența Afroditei noi nu suntem decît victimile unei incompatibilități.

Iată zorii și pumnalele sale în hotelul devastat unde somnul este roșu. Aseară am plîns și panerele pescarilor sunt tot acolo, pe covorul ros de cîlcîiul roz al femeilor. Singură, faianța toaletei scînteie ca o stea de mărimea întâia. In oglinda dulapului urcă planetele desesperate. Deocamdată, trezirea și sudorile. In acelaș timp un țîșnet de apă înghețată în orașul în care albinele uriașe trec cu sceptre împurpurate. Primul meu gînd e pentru cadrilaterul alb, cu desăvîrșire rectiliniu și drept, cu lunile de lăptuci, și împrejmuit tot de holde în balansare, încîntați de perle și de păianjeni străvezii. Năpîrci întortochiate pe ruginirile falșe, porți deschise și groparul e gol până la brîu.

Arbuști ai pastilelor zăpezii amare, țărînă îmbujorată, iepuri a căror fugă stinghereşte ultima armonie a osemintelor, ciprii purtători de sâni tăiați și îmbrobonați de rouă și de păsări minuscule, vouă primul meu gînd pe aripile negre cari urcă pe o stîncă unde soarele își sfredelește o cavernă care șuieră.

Umflată de lucernă o vacă, cu pînteceul despicat, zace în curtea potcovarului. Eri cealaltă, pusă la acelaș jug și-a frînt piciorul. Va trebui să fie măcelărită și părți din carnea ei sunt acelea cari se văd pe nicovale puse. Carnea ciopărțită atîrnă pe roți, pe coarnele plugului iar capul servește de echilibru foalelor. Cîini frumoși și albi ca marmora, duc mațele prin păduri. Tot satul va mînca mîine din vacă, iar fetele vor roși toate la ruga de seară fiindcă suntem în postul paștelui.

Spiritul nu trebuie să dispuie decît gesturilor strict necesare bunului joc al meditației. Durerile și bucuriile particulare nu inspiră altora decît sentimente generale, întotdeauna de un ordin diferent alor tale.

In sala de sus a Ateneului Romîn, pinacoteca statului expune o pînză a pictorului modern M. H. Maxy.

LE CADAVRE, se numește broșura pe care Robert Desnos, Ribemont-Dessaignes, André Masson, Georges Limbour, Dida de Mayo, Antonin Artaud, Seiris, Prevert, Vitrac și alții, au tipărit-o în urma desfacerii lor din grupul „*Revolution Surréaliste*", iar

CHANTS DE MALDOROR, e boata unde se adună desidenții și care va trebui să intre în istoria luptelor artistice din Franța după *Lapin Agile, Jarry, Le boeuf sur le toit, Bateau Ivre, Dôme,* etc. Interiorul ei e decorat de pictorul Dida de Mayo cunoscut din grupul „*Discontinuité*".

Cea de-a III-a Expoziție a grupului de Artă nouă care a fost anunțată să aibe loc în luna Martie cor. s'a contramandat pentru la Toamnă.

IN PREGĂTIRE:
„UNU" POEM
POEM „UNU"
„UNU" POEM
POEM „UNU"
unu
revistă de literatură • apare lunar • director: Sașa Pană
București (2) g-ral angelescu, 163

Tipografia „STEAUA ARTEI" Bul. Maria

BCU Cluj / Central University Library Cluj